

ПІДХОДИ ДО ВИРОБЛЕННЯ СТРАТЕГІЇ ПІДПРИЄМСТВА

Колесник А.С., гр. МО-19м, Косінова В.О., гр. МО-16
Науковий керівник – канд. екон. наук, доц. **Л.І. Безгінова**
Харківський державний університет харчування та торгівлі

У теорії стратегічного управління існують кілька підходів до процесу вироблення стратегії.

Першим підходом вважається корпоративне планування, заснованими якого є І. Ансофф, А. Чандлер, К. Ендрюс та ін. Цей підхід визначає логічні приписи про організацію самого процесу, який є лінійно-послідовною процедурою прийняття рішень, що включає вище керівництво в пошук із використання необхідної інформації для генерування, оцінки та вибору шляхів майбутнього розвитку підприємства. Таким чином, стратегічний аналіз веде до стратегічного вибору, який, у свою чергу, веде до виконання стратегічних дій. Головна концепція цього підходу полягає в досягненні певного рівня раціональності у виборі стратегічного розвитку на основі цінної інформації.

Ітеративне планування є більш деструктивним і визначається як процес вироблення стратегії, яка реалізується на підприємстві в дійсності. Вища адміністрація організовує процес, що об'єднує в єдине ціле приватні стратегії, які генеруються в різних структурних підрозділах, та визначає базові орієнтири розвитку, створює умови для процесу стратегічного планування, – інформаційну базу і компетентність персоналу. Тому вироблення остаточної стратегії розвитку здійснюється в ітеративному режимі.

Ці підходи є базовими. Другий підхід вважається логічним продовженням першого, як більш глибоке проникнення в сутність стратегічного планування.

Інтуїтивне планування є схожим до ітеративного за винятком того, що остаточно ухвалення рішення не забезпечується з такою ж мірою доцільності. Підхід заснований на досвіді й інтуїції вищого керівництва, а спрямованість на невеликі кроки з досягнення глобальної мети робить його більш раціональним і менш дорогим, ніж корпоративне планування. Однак на практиці часто підприємство не спроможне швидко і адекватно реагувати на мінливі умови середовища, а також не здатне перебудовувати свою діяльність якісно, що дуже важливо в умовах конкурентної боротьби.

Хаотичне планування не є плануванням як таким. Рішення щодо стратегічного вибору є результатом взаємодії між проблемами, рішеннями, учасниками і вибором, всі з яких виникають незалежно один від одного, а проблеми можуть виникати несподівано і всюди. При цьому стратегічне планування на підприємстві повністю відсутнє, а якщо воно є будь-де, то стратегії можуть виникати з різних частин системи.